

[Morten Lange.]
 ikke gøre os bedre end andre, men heller ikke ringere — vil være tilbøjelig til at sætte alt ind på at sikre dette lands selvstændighed. Men vi vil anlægge vort eget skøn over, hvilke metoder og midler der er de sikreste. Dem fremfører vi f. eks. også i et forslag som det, der foreligger her, og som jeg glæder mig over at vi dog i hvert fald har haft en diskussion om, selv om vi altså endnu ikke er nået frem til noget, der minder om enighed.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Jeg er jo i den heldige situation, at jeg kan takke betydelig flere ordførere, end forslagsstillerne kunne, og også ordførere, der repræsenterer mange flere medlemmer her i det høje ting, og det vil jeg da gerne gøre. Jeg synes, der af ordførerne — i særlig grad dem, jeg tænker på, selvfølgelig — blev holdt nogle taler, der kvalitetsmæssigt lå på en højde, der er helt i modstrid med forslaget og forslaget indhold og tendens, men det kan da kun være tilfredsstillende, at også en afvisning sker med en god argumentation.

Til gengæld synes jeg, at forslagsstillerne også her, hvor der var en lejlighed til at fremføre den, kom til fuldstændig at savne argumentation til begrundelse for forslaget. Det kan jo i sig selv begrunde, at forslaget bliver behandlet i udvalg, for så får hr. Morten Lange lejlighed til at komme med den begrundelse, han ikke er kommet med endnu. Det skulle heller ikke efter hr. Morten Langes egen opfattelse være en debat om, hvorvidt vi skulle have et forsvar eller ej, men det skulle være en påvisning af fra hr. Morten Langes side, at hjemmeværnet ikke har nogen militær værdi. Det kom fuldstændig til at mangle. Der var ingen af de betragtninger, hr. Morten Lange kom med, der kunne anses som det mindste bevis for den opfattelse, at hjemmeværnet ikke har nogen militær værdi.

Der var én interessant betragtning i hr. Morten Langes udtalelser her. Jeg forstod, at hr. Morten Lange på forhånd opgav — og det har også været sagt af andre fra SF ved andre lejligheder — et forsvar, der kunne afværge et angreb. Men hr. Morten Lange ville dog ikke mene, at man i den situation, hvor der kom en besættelse, skulle undlade at gøre noget, og det ville også undre mig;

hvis hr. Morten Lange havde den opfattelse. Derpå sagde hr. Morten Lange: hertil er hjemmeværnsorganisationen ikke egnet. Hvad er det så, hr. Morten Lange vil have? Er det en stor, hemmelig hær, der skal forberede sig til den opgave? Står det ønske ikke i fuldstændig modstrid med alle de fremsatte krav om oplysninger med hensyn til de ting, der skal være hemmelige her i landet? Må vi nu ikke få at vide for en gangs skyld: hvad er det egentlig, man vil have? Man siger, at det organiserede forsvar, det forsvar, som vi kender til og står ved, det har ingen værdi, men man skulle forberede en modstandskamp, altså noget fuldstændig hemmeligt. Vil hr. Morten Lange virkelig mene, at en regering skulle foranstalte det, oprette en sådan hemmelig hær, uden at fortælle det til nogen, og vil hr. Morten Lange så affinde sig med, at vi gjorde det, eller skal vi have de samme henvendelser, de samme spørgsmål, de samme forespørgsler, som vi har haft angående efterretningstjeneste og andre ting? Det synes jeg hr. Morten Lange skylder os et svar på.

Udvalget kan selvfølgelig også have andre opgaver. Hr. Bilgrav-Nielsen ønskede oplysninger vedrørende foranstaltninger, som bedst muligt sikrer os imod episoder, som vi desværre har oplevet nogle få af, med drab udøvet med hjemmeværnsvåben. Jeg vil gerne fremhæve, at hver gang der er sket noget sådant, har man foretaget en grundig undersøgelse dels af det, der er sket, dels med henblik på at undgå gentagelsestilfælde. Da der for et års tid siden skete et drab, blev der gennemført en ordning, hvorefter man ikke udleverede våben og ammunition til de ganske unge medlemmer af hjemmeværnet. Jeg vil gerne understrege, fordi der er kommet noget forkert ud herom, at det var hjemmeværnsledelsen selv, der ønskede denne foranstaltning. Det er fremgået af nogle oplysninger, at det i særlig grad skulle være mig, der havde ønsket det, men det var en indstilling, der fremkom fra hjemmeværnsledelsen. Jeg synes, denne indstilling var rigtig. Det samme var tilfældet efter sagen i Kolding. Hjemmeværnsledelsen var straks interesseret i at prøve på at gennemføre de bedst mulige foranstaltninger for at undgå noget sådant, og jeg er selvfølgelig ganske enig med den.

Jeg skal gerne oplyse nærmere om disse